

S BĚŽKAMI AŽ NA KRAJ SVĚTA



Tuto zimu jsme se rozhodli sportovně si pořádně užít a mezi zimní sporty patří bezesporu lyžování. Otázka, zda „fábní“ sjíždění kopce nebo vyčerpávající pozorování zimních zasrtežených hřebků byla zodpovězena ještě dříve, než položena. Děťky zvítězily. Nevím jestli z důvodu opravdové lásky k nim, či spíše našim vybovením. Tím se ovšem nikdo nezabýval. A tak bylo rozhodnuto. Šťastným dnem se stal

Trasa byla určena nepříliš originálně (na ni stejně nezáleží) - spíše na kolektiviu, přesto škvěte: ČERVENOHORSKÉ SEDLO → JVIČARNA → KOUTY N.D.

Nastal onen kritický den - doporučil jsme o něm, jen mluvili, nyní jsme se měli činit. To znamená dobře se naminovat (NE málo, NE moc), vhodně vybrat věci do batůžku, obléci se, nezapomenout lyže!!! a vzít si ty správné boty. To vše jsme kupodivu zvládli. Dohorče jsme se setkali ve správném dopravním prostředku. Po cestě jsme se posilovali a sbírali od kamarádů běžkařské zkušenosti. Konečně jsme vystupovali: Konečně?! Venku byla zima a nikomu se tam nechtělo. Zjistili jsme že nejen zima, ale také (kupodivu, kdo by to na horách čítal) prozra' měba a silný vítr. Vtom, že musíme dál po svých (lyžích) nás utvrdila záda odjíždějícího autobusu. Vlezi, jsme do autobusové budky, znovu se posilujeme a chtě nechtě statečně vyrazili směr Jvičarna. Počáteční potíže jsme s lyžerni i se svou lyžařskou technikou - někdo dříve a někdo později - vyřešili



Směle jsme si to vřívávali dál, s hrdostí uhýbali profesionálům, čelili větru i zimě a stále se zlepšovali. Po četných zastávkách a kotrmelcích jsme se - opět někdo dříve a někdo později - dostali na výsreňnou výčárnu, kde jsme se téměř poprali o každé místo a aby toho nebylo málo snažili jsme se všemožně o přízeň a hlavně pozornost číšníka. (Jeden špatný pohled a už bychom se nenajedli.) Občerstvili jsme se, ohřáli a teď nezbývá nic jiného než sjít „velký kopec“ se zastávkami pro focení. Těch zastávek, a to neplánovaných, bylo nakonec mnohem, mnohem víc, protože sjížděl některým vyložerně šel. 😊 Někdo se na ně však nezdobil, neboť tím nevyjádrouně obohatili nař. výčet. NIKDY JIMĚ SE TAK NENASTALI!!!! Počítali jsme pody na metr čtvereční, vyhybali se nastroženým zapazěným hůlkám, důlkům i Haruškám. Dojeli jsme, tedy dokotčeli se dolů, stopli si autobus, potom vlak ... a

A žádná jiná akce není tak oslavovaná a zpomínaná jako právě toto lyžování.

Sportu zdar